

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

<p>F. lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.</p> <p>Előfizetési árak:</p> <p>Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.</p>	<p>HIRDETÉSI ÁRAK:</p> <p>A három hasábra terjedő petitorsórt egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számítatik.</p> <p>Bélyegdíj minden egyes beíratástól 30 kr.</p>	<p>Megjelen e lap betenkint <i>vasárnap</i> egy iven.</p> <p>A „Nyilttér“ben a háromhasábos petitorsórt igtatási díj 15 kr. o. é.</p>
--	--	---

Megyénk székhelye.

III.

Ha minél előbb kívánunk határozni megyénk székhelye iránt; ezt — felfogásom szerint — legkorábban csak akkor tehetjük, midőn a különben is sürgős intézkedés tárgyául elismert, megyei házi pénztár kérdése megoldott, illetőleg a megyei házi pénztárak visszaállítottak. Csak ekkor s nem előbb hozhatunk ugyanis a megyei székhely tárgyában is realizálható határozatot; addig pedig mindig ki vagyunk téve azon igen valószínű eshetőségnek, hogy a kormány, mely pár ezer forintot sem adott meg a megye börtönhelyiségének átalakítására, — a mi pedig mondhatni égető szükség, — még kevésbé fogná az új megyeház tetemes építési költségeit fedezni.

De azért is bevérandó a házi pénztár visszaállításának ideje, mivel akkorra tisztába leendünk az iránt, valjon a törvényhozás által megszüntetendőknél nyilvánított törvényszékek közt, előforduland-e a h.-m.-vásárhelyi is, melynek — tudomásom szerint — megyénk legjobban értékesíthető épülete van jelenleg átadva, s a mely épület eladása tetemesen megkönnyitné az új megyeház felépíthetését, a nélkül, hogy ez által megyénk közönsége nagyobb pénzáldozatokkal terheltetné.

Ekkor is azonban, még mindig azon risicóval állnánk szemben, valjon a megye kikerekítés alkalmával, nem fognak-e megyénkhez

oly újabb területek csatoltatni, melyekre nézve nem levén kívánatos a székhelynek Szentesen maradása, előbbi határozatunkat megdöntének, s nyakunkon csak a költséges épületeket hagynák? avagy nem fog-e a törvényhozás csakugyan úgy intézkedni, miként ezt a volt belügyi miniszter javasolta, vagyis akként, hogy megyénk székhelye a ministerium által megnatározandó városba tétetnék át? . . .

Mindezen körülmények legalább is megfontolandóvá teszik azt, hogy megyénk székhelye iránt még azon időben is végérvényesen határozzunk, midőn már a házi pénztár vissza lesz állítva; még inkább rosszalónak tüntetik pedig fel azon hirtelenkedést és kapkodást, melyet e tárgyban oly sokan követtek, s melyre a megye közönségét is, ugyszólva erőszakolni akarták.

Ha a megyei székhely — kérdésben minden risico nélkül, s mégis kellő időben akarnak határozni: véleményem szerint be kell várnunk, ugy a megyei házi pénztár visszaállítását, mint a kikerekítési törvény meghozatalát; — vagy legalább is azon időt, midőn a kormánynak erre vonatkozó újabb törvényjavaslatát ismerendjük, avagy tisztában leszünk az iránt, — mi könnyen sejtethető, — hogy ezen kérdés még igen hosszú időre megoldatlanul marad, — sőt végkép elejtetik.

Ezért tartottam én igen helyesnek és elfogadhatónak Stammer Sándor alispán urnak azon

indítványát, mely szerint a megyei székhely-kérdés alapos tanulmányozása, az építkezési terv és költség előirányzat megállapítása céljából egy bizottság volt választandó. Ezen indítvány ugyanis, egy részről magában foglalja azt, hogy a megye közönsége a jelenlegi székhelylyel megelégedve nincs, más részről azonban módot nyújt arra, hogy ezen kérdés tárgyalatása akkor tűzessék ki napirendre, midőn annak ideje elérkezett. Igaz ugyan, hogy a bizottság, — a szentesi képviselő urak egy részének vonakodása és indokolatlan nehezítelése következtében nem alakult meg egészen úgy, miként azt én óhajtottam volna: mind a mellett — a már elősorolt okoknál fogva — csak örülni lehet azon, hogy az annak kiküldésére vonatkozó indítvány elfogadtatott. Csak így volt ugyanis ezen fontos kérdés napirenden tartható addig, míg annak megoldására a kellő idő elérkezend; holott Cicatricis ur indítványának elfogadtatása esetén, a csak egy pár szavazattal kisebbségben maradandott megyei képviselők fellebbezése, könnyen azt vonhatta volna maga után, hogy a ministeriumnak nem is kellett volna nagy súlyt fektetni a közgyűlési határozat pénzügyi oldalára, mivel azt az 1870. 42. t. cz. 3. §-a alapján egyszerűen megsemmisíthette és ez által a napirendről hosszabb időre leszoríthatta volna.

Nem mulaszthatom el végre megjegyezni;

T Á R C S A.

Az örült nő.

— Egy fehér barát emlékirataiból. —
(H. C. után.)

A frater a lépcsőzetig kísért világával. „Dominus tecum“ mondá, midőn elváltunk; „Et cum spiritu tuo“ válaszolám, s tova siettem a gyéren világított folyosón át pater Quirin lakszobája felé.

A főtisztelendő ébren volt még; olvasója kezére volt csavarva, s az előtte fekvő breviariumból imádkozott. Mareven álltam meg az ajtó mellett, várva, míg ajtatosságát bevégzendi. Boszankodó átható pillantást vetett roám; én, kezét csókoltam meg.

„Hol voltál ennyi ideig, Isidor?“ kérdé szigorú hangon.

„A kastélyban, főtisztelendő ur! — szomorító esemény“

„Mindig, és mindig a kastélyban,“ vágott szavamba haraggal. — „Té nem akarsz felhagyni a földi hiúságokkal, jobban érzed magad a zajos uri házban, mint a zárda Istennek szentelt falai között, hol a földi pompa muló volta felett elmélkedned kellene. — Miért távozol te el engedelem nélkül; miért szöktél meg, mint a tolvaj?“

„Főtisztelendő ur!“ rebegetém, „küldött jött érettem, nagybátyám, a maltai vitéz beteggé — örültté lett —, meglehet, menthetlenül oda vész; — a félelem elkábitott; — nem akartam főtisztelendő urat delután szenderében háborgatni.“

„Becsületére válik szivednek“ folytató, „hogy őszinte szeretettel ragaszkodol jóltevődnek családjához, e körülmény mérsékli méltó haragomat. Gondold meg, az Urnak ugy tetszett, hogy magánosan állj a világban, mint az elhagyott bokor a sivár pusztában, hogy

sorsod nemes koblú emberek kegyeitől függvén, aláztosságot tanulj, melyet majdan hirdetned kell a bűnös világnak. Árva fiu vagy; hasonlitasz a fészekből hullott tollatlan verébhez; meglehet, hogy tiltott szerelemnek bűn nemzette gyümölcse vagy. — De a zárda nemcsak a bűnbánóknak, a szerencsétleneknek, az árváknak; a hontalanoknak is nyújt helyet. Arra rendelé az Ur Jesus szerzetünket, azért épültek fel e szent hajlékok, hogy a szorongatottak oltalmat lellessenek. — A ki fel nem találja itt a nyugalmat, az a gonosztól származott, és soha nem fog a tiszta szívek közé soroztatni.“

„Bocsásson meg főtisztelendő!“ esedezém nagyalázattal, „a borzasztó hír hallatára elfeledém —“

„Kötelességeidről soh'sem szabad megfeledkezned, valamint az engedelmességről sem, melylyel előljáróid irányában viseltetned kell. A legkisebb hiba — még annak gondolatja is — a gonosztól származik. Hiszem, sőt könnyen átérthetem is, hogy ott a díszes szobákban, a fényes vendégek és bókoló cselédek között, nagyobb kedvedet leled. A mibez az ember ifju korában szokott, azt később is gyakorolja. Azonban fontold meg, hogy jóltevőd az urak urának a mindenható szolgálatára szentelt. Azért jöttél ide, hogy az Istennek szolgálj, nem pedig, hogy neked szolgáljanak, mint amott, hol a szegény lelenczet grófi gyermekként tisztelték. — Menj fiam! jobbitd meg magadat, fordulj el a világ gyönyöreitől! — Az én országom nem e világból való — mondá az ur Jézus — a ki követni akar, vegye fel az ő keresztjét! — Fordulj a megváltóhoz teljes szívvel és lélekkel, buzgó áhitattal és bizalommal tőle, egyedül; tőle, ki hervadhatlan koronával jutalmaz, várjad üdvöd.“

„Főtisztelendő ur!“ szóltam ismét esdőleg, „ez egyszer nem az öröm hajlékában voltam, a szomorúság és fájdalom tanyájáról jöttem; — még most sem

száradtak fel könyeim, melyeket a nagy nyomorúság láttára hullatám.“

„Mint már mondám,“ vágott újra szavamba, „a körülmény, hogy emberi gyarló érzékenykedésből hibáztal enyhíteni büntetésedet, — de bűnbánó szívvel becsüld meg a kegyelmet. — Holnap hajnalban, frater Anselm helyett, te fogsz vizet bordan a konyhára; — azután meggyónod bűneidet pater Agostonnak. Szigorú, de kegyes férfiú, lelkedre való poenentiat szaband read. Most pedig menj! imádkozz sz. Norbert szerzetünk alapítójának képe előtt, „miatyánkot“ és őt „üdvözlétek“ — büntetésül, a miért felgerjesztéd méltó haragomat. — A szentírás mondja: „jaj! a botránykozatonak.“

„Jobb volna“ folytatóm én, „ha malomkő akasztatnék nyakába, s elmeríttetnék a tenger mélyébe.“

„Igen, igen, így szól az Isten lángoló haragjában“ végzé a páter, azután folytató: „Eredj fiam, s imádkozz, hogy kisértetbe ne ess. Hívd segélyül sz. Antalt, ki a sátán incselkedéseinek dicsőségesen ellentállt; — mosakodj meg a bűnbánó töredelmesség furdójében, hogy megtisztulj a földi hiúság szennyeitől.“

Nagy alázattal csókoltam meg kezét és eltávoztam. A közzivü ember kemény beszédén nem indultam volt meg, sorsom eléggé megalázott amugy is. Tehát lelencz volnék, kit a gróf irgalma és kegyelme mentett meg, vagy elhagyott segélytelen árva, kinek menedékhelye a zárda, melynek homályos ablakain megtörik a földi fénynek minden sugara. — Valjon lehetett volna-e valami, mi mélyebben sértse keblemet?

Elmondtam az őt „mi atyánk“-ot és őt „üdvözlétek“-et Szt. Norbert képe előtt; de lelkem messze távolban barangolt, midőn imádkoztam.

Szobámba érve, végheletlen fájdalomamban keserű panaszokra fakadtam. Az álom egész éjen át távol maradt tőlem. Kora hajnalban, még nap felkelte előtt

azt, hogy ha szenvedélyes modor, a párttekin-
tetek előtérbe toléása, mások nézete iránti türel-
metlenség, sőt meggyőződésüknek gyanusí-
tása, — továbbá azon hirtelenkedés, kapkodás
és — mondhatni — erőszakolás, melyet a
megyei székhely feletti határozathozatalnál is
tapasztaltunk, — közügyeink intézésénél továbbra
is fennmarad, nemcsak, hanem még mestersé-
gesen táplálják és növeltek is: akkor ritkán
fogjuk a helyes megoldási módot eltalálni;
még kevésbé fogunk az igazság és méltányos-
ság követelményeinek megfelelni, legkevésbé hasz-
nálándunk magának a közügynek.

Fekete Márton.

A himlőről s a védhimlő-oltásról.

Himlő nevezet alatt vidékünkön közönsé-
gesen a legkülönbözőbb nemű bőrbetegségek ért-
tetnek, melylyel jogosan csupán a heveny-lázás
és ragályos bőrbetegségek, mint a hólyagos-
és vöröshimlő vagy kanyaró*) jelölhetők.
— A kanyarótól igen jól megkülönböztetendő a
vörheny vagy skarlát, mely szintén a heveny-
lázás bőrbetegségei közé tartozik, de a kanya-
rónál sokkal súlyosabb lefolyású, s különösen a
gyermek között sokkal több áldozatot ragad el.

A himlőnek mind a három fennebb előso-
rolt faja sajátosan jeleggel bír, úgy a betegség
lefolyását, mint a bőrön kiütés sajátosságát illető-
leg, mind a három faj leggyakrabban gyerme-
kek között szörványosan, majd járványosan ural-
kodik. Mindenik fajta sajátosságát bizonyítja
a bőrbaj jellegén és a betegség lefolyásán kívül
azon körülmény is, miszerint ha egyiket valaki
már kiállotta, ritkán támadtatik meg ugyanazon
betegségtől másodsor; ellenben a második vagy
harmadik fajta himlőben ismét megbetegedhetik.

Nem szándékom minden himlőféle betegsé-
gekről jelenleg hosszasan szólani, csupán a
beállott himlőoltásivad alkalmából, ohajtot-
tam ezen lap tisztelt olvasóival a hólyagos-
himlőről és az ez ellen általános használatba
vett óvszerről, a védhimlőoltásról egyet-
mást megismertetni.

A hólyagos himlő egy heveny-lázás be-
tegség, mely különösen az által jellegzetetik, hogy
a bőrben eleinte apró göcsök fejlődnek, melyek
később mindinkább növekedvén, hólyagokká
emelkednek s genyet tartalmaznak. A betegség
súlyosságára nézve a hólyagos himlőnek három

*) Városunkban és környékünkön 1874. elején a
hólyagos himlő járványosan uralkodott; f. év elején
pedig a vöröshimlő, másképp kanyaró lépett fel
járványosan. B. P.

faját különböztetik meg, a valódi
himlőt, a módosult vagy álhimlőt és a him-
lőcsét, vagy bárányhimlőt, mint legeny-
hébbben lefolyó alakot, melyek rokonbetegségek
s közülök bármelyiknek egyszeri kiállása, biztosíték
a másik megkapása ellen; másrészt a legenyhébb
alak egy más egyént a legsúlyosabb alakkal,
vagy is a valódi himlővel ragályozhat meg.

Azt hiszem mindenki előtt ismeretes, meny-
nyire veszedelmes és ragályos betegség a hólyagos
himlő, különösen pedig a valódi himlő, nem
csak, mivel többnyire a legkedvezőbb körülmé-
nyek között is igen súlyos lefolyást szokott kö-
vetni; de még inkább azért, mivel leginkább a
gyermekkorban igen sok áldozatot követel; más-
kor az illetőt legbecesebb kincsétől, személtá-
gától vagy látási érzékétől fosztja meg; félel-
mes végre azon roncsolások miatt, melyeket a
bőrszövetében szokott maga után vonni, s me-
lyeket a közéletben közönségesen ripacsosságnak
vagy himlőhelynek szoktak nevezni.

Mindezen bajok ellen egyedül biztos óvszer
a „védhimlő oltás,” részint, mert legtöbb
esetben a beoltottakat megóvjá a veszedelmes
himlőbetegség ragályzásától; részint, mivel a be-
oltás általános mentességet nem nyújt a betegség
megkapásától — a beoltottak himlőbeni megbete-
gedése esetében, ezeknél korántsem fejlődik ki
oly fokban és súlyosságban, mint a be nem oltot-
taknál. Végtere összeállított stat. adatok bi-
zonyítják, miszerint a beoltottak között himlő-
zés esetében — a halandóság aránylag sokkal
csekélyebb, mint a be nem oltottak között.

Ezeket tekintetbe véve nem ajánlhatom eléggé
a szülőknél, kik gyermekekkel megáldottak, hogy
azokat annak idejében beoltassák. Jenner Edu-
árd angol orvosé az érdem, midőn ezen, az em-
beriségre és utókorra messze kiható és követ-
kezményeiben oly hathatós, — óvszert a véd-
himlőoltást, 1796-ban felfedezte; midőn azt ta-
pasztalta, hogy oly egyének, kik himlőben szen-
vedő tehénnek fejésével foglalkoztak, mentek ma-
radtak a himlő általi ragályzástól. — Az oltás
eredetileg a tehénnek tőgyein előfordulni szok-
tott himlő anyag által eszközöltetett, jelenleg
pedig tehénhimlő nyirk által emberre oltott hólyagos-
ságban kifejlődött himlőből vett nyirk, ugy-
nevezet „humanisált nyirk” használtatik
rendesen oltási célokra.

Az egész oltási folyamat, ritkább esetekben
a szervezet minden változása nélkül szokott vég-
hez menni: azonban rendesen a 8-10-ik na-
pon, tehát midőn a himlő tüsző érettségének
tető fokát elérte, a gyermekben láz, bágyadság,
étvágytalanság és levertség látható. Ugyan ek-
kor az oltási helyek igen viszketnek, égetési ér-
zetet okoznak, e miatt a gyermekek azoknak

vakarásától csak nehezen tartóztathatók vissza. Az
oltási helyek ezen kellemetlen viszketésének csi-
lapítása tekintetéből, legcélszerűbb a himlőket
és azok környékét tiszta faolajjal vagy fris vaj-
jal gyakrabban bekenni, és igen nyughatatlan
gyermeknél a karokat finom vászon pólával
bepólyálni.

Legjobb időkor a gyermekeket beoltani a
4-ik hónaptól egy éves korukig; azonban 2-3
vagy több évesek is sikerrel oltathók, ha még
eddig beoltva nem voltak vagy hólyagos him-
lőben nem szenvedtek.

Beoltható minden gyermek, ha különben
egészséges, — oltani csak oly gyermekről ta-
nácsos, melynek családjában valamely családi-
vagy örökölhető és átoltatható betegség elő nem
fordul.

Az oltásra legalkalmasabbak a nyári hóna-
pok, mivel tapasztalás szerűleg ekkor a himlők
logamzása biztosabb s azok szebben és jobban
kifejlődnek. Dr. Balassa Péter.

Szentes város polgáraihoz.

Az 1874. évi XXXIII. t. cz. 62. §-a értel-
mében, tekintettel a f. évi 25333. sz. a. kibo-
csajtott, s a központi választmányhoz megküldött
belügyministeri rendeletre, értesitem a lakossá-
got: hogy a szentesi követválasztó-kerületben, az
országgyűlési képviselő megválasztására, határ-
időül — az említett t. cz. 57. §-ához képest —
a folyó évi július hó 5-ik napja, Szentes város ta-
nácstermébe, tüzetett ki.

A hivatkozott törvény 58. §-ának szabványa
értelmében, tudomására hozatik a választó polgá-
roknak, hogy a szentesi követválasztó-kerületben
választási elnökek — ki egyszersmind a szava-
zatszedő küldöttség elnöke is — *Kristó Nagy István*,
helyettes elnökek *Sz. Nagy István*, jegyzőnek
Székely Mihály, helyettes jegyzőnek *Magyar József*;
szavazatszedő küldöttségi tagoknak pedig:
Antal János, *Pataki Imre*, *Tasnádi János* és *Bor-
bély Lajos*, központi választmányi tagok válasz-
tattak meg.

Ugyancsak az 1874. évi XXXIII. t. cz. 68.
69. és 70. §§-ai rendeletéhez képest, figyelmeztet-
tetek a választó polgárok, hogy a választásnál
semminemű fegyverrel, vagy bottal megjelenni
nem szabad; továbbá, hogy a választási eljárás
a kitűzött napon és helyen, *reggeli 8 órakor fog
megnyitni*; és hogy képviselőjelöltet bármelyik
választó ajánlhat, úgy azonban, hogy az ajánlat-
tal egyidejűleg, a jelölt részére a szavazatszedő
küldöttséghez egy, esetleg két bizalmi férfit ki-
jelölni szabadságában álland; — mely eképen
szerkesztett ajánlat, a f. évi július hó 1-ő nap-
jától 5-ik napjának délelőtti 8 1/2 óráig, *Kristó*

mint parancsolva volt, kutra ballagtam a zárda kőkor-
sóival; — később meggyóntam pater Ágostonnak; de
— ha ott tüstén pokolra sülyedtem volna is — Emma
neve nem jött ajkaimra. Ez alkalommal is őt „mi
atyánk”-nak és őt „üdvözlés” nek elmondása szabotott
reám üdvösséges penitentialul.

Mise után engedélyt nyertem a kastélyt meglá-
togathatni; sőt azt is megengedte pater Quirin, hogy
— ha a szükség úgy hozná magával — egész éjjel
át a beteg mellett virraszthassak.

II.

Azon éjjel kimult Imre gróf karjaim között. Ha-
lála előtt kevéssel visszanyerte teljes öntudatát, s még
végórájában sem feledé, hogy a maltai rend vitéze. —
A scapularlet nyakába kellett akasztanom, a keresztet
mellére fektette, s kardját jobbába vette. — Így mult ki.

Az idősb gróf, ki az elválás fájdalmait elviselni
nem bírta, csak akkor jött ismét a szobába, midőn fi-
vérenek lelke már elköltözött. — Megesókolta annak
hült ajkait s megdermedt kezeit. — „Imre családunk
végső sarjadéka, itt fekszik a halotti ágyon!” szolt
fájdalom telten; „már csak én élek és a százados tör-
nem hajt ki többé, minő lesz az én végem! Tehát én
vagyok az utolsó, ki e nevet, e czimert hordozom?”
— E szavak után hosszasan tekintett reám; végre fe-
lém közeledett s hévvel megölelt.

„Fogadd köszönetemet az ápolásért Isidor!” szolt
némi szünet mulva, „szived jóságának sok jeleit ad-
tad már. — Büszke volnék reád, ha fiannak nevez-
hetnék. — De ezen túl vagyunk, — ez lehetetlen.”
Remegő hangon ejté ki ez utóbbi szavakat.

„Nővéredre, Emma leányomra is fordítsd figyel-
medet” folytató ismét, „vigasztald őt, szüksége van
neki a vigasztalásra. — Tudom az ingerlékeny leány-
miről ábrándozik, mitől tart. Az utolsó jelenetek na-
gyon megrendítették szegényt, nyugtasd meg őt. —

Most pedig mondjunk el együttesen egy „mi atyánk”-ot
szeretett öcsém holtteste mellett, s adjunk kezet egy-
másnak, annak bizonyosságául, hogy szeretettel fogunk
megemlékezni róla. — Azután menj s pihenj ki ma-
gad, nagyon halvány vagy, úgy látom véglegesen ki-
merültél.”

„Nem úgy kegyelmes atyám!” viszonzám „pap-
növendék létemre tudom kötelességemet, itt maradok
a holt mellett, hogy hajnalig virrasztva, imádkozzam.
— Parancsold meg a szolgálóknak, készítsék s gyujt-
sák meg a gyertyákat.”

A gróf halásan szoritotta meg kezemet, — az
után együtt imádkoztunk, — végre eltávozott. A szol-
gák ravatalra helyezték a holttestet s meggyújtot-
ták a nagy viaszszálakat.

Egyedül maradtam a halott mellett, — elővet-
tem breviariumomat s olvasómat.

A halott arca nem változott meg; némán bá-
mult a mindenségbe, talán a tul világba. — Egy me-
rev, magános, iszonyuan semmit nem jelentő betű volt
arca. — Nyugalom ült azon; — de nem az a nyu-
godalom, mely a fáradalmakat követi; hanem azon nyu-
nyugalom, mely az ő erdőben honol, hol ember még
nem barangolt soha. Az a nyugalom, mely a mere-
dek szikla körül leng, hol még a madár sem pihen
meg. — Sőt még ennél is mélyebb, csöndesebb nyu-
godalom volt; — a merev szikla körül megtörnek a
zajgó tenger hullámai, de e nyugvó keblét az élet vi-
harjai nem ostromolják többé.

Mennyire nyugodt egy halott! — Szemléleténél
lázás törekvéseink megszibbadnak, érzéseink megder-
mednek. Kedvetlenül hat ránk a gondolat, hogy e muló
időre más jövő következik. — Azt mondjuk „meg-
boldogult”; s remegünk, irtózkodunk, tudva, hogy csu-
pán e jéghideg érzéketlenségben fogjuk feltalálni bol-
dőségünket mi is.

Vajjon éreznek-e a halottak a sirban? — Mese-
beszéd, hogy az elhunytak földi alakjukban megjelen-
nének az élőknek. — Ki hosszasan tekintett egy
holtak arczára, nem lehet. — Miért irtózkodunk a holt-
tetemtől? mert szeretjük az életet, a mozgékony je-
lent. Megdermedünk a mozdulatlanok, a merevnek
látására. A mozdulatlanság a halált, az pedig a meg-
semmisülést juttatja eszünkbe.

Sajnáltam ezt a holtat, mert irtozatot gerjesztő
sem mivé vált. Átélt a földi élet változékonyságát,
s még is mindezeknek nyoma sem látszott arczulatán.
Átélt a gyermekkor tarka játékaival, apró szenve-
déseivel s áradozó örömeivel; átélte az ifjuság tava-
szát, ennek ábrándjait, lázas szenvedélyeit; átélte a ter-
veket alkotó, magasra törekvő férfikor; — s ime! ar-
czában mindezekből semmi sem tükrözik vissza! Ha-
sonlit az utashoz, ki a leggyönyörűbb vidéken halad át
ugyan, de mitsem vett észre, mert elszenderedett ko-
csijában. — Mily nyomorult semmi a megholt ember!
— Tiszteletet gerjesztő látványt nyujtanak a romba
dőlt oszlopok; a százados tölgy ledöntve is nagyszerű;
egykori fenséges voltokra emlékeztetnek; — és a holt-
test? ez csak a gyarló élet nyomorúságát juttatja eszünkbe.
— Szemfedéllel takarjuk, mely alatt az enyészet rothad.

Isten bocsássa meg bűnömet, elmékedéseim kö-
zepett a lélek halhatatlansága nem jutott eszembe.

Soká elmélkedtem s imádkoztam. Az álom meg-
akart lepni, — felkeltem tehát, kitekinték az ablakon
az ég ragyogó csillagai felé, — azután fel alá járkál-
tam a szobában. — E szoba hajdan könyvtár volt,
egyik sarkában egy kép függött, melyet csak egyszer
láttam életemben, de melynek látása mély benyomást
hagyott lelkemben. A gróf, később a maltai vitéz ta-
nuló helyül használták e szobát; egyikök sem szerette
ha itt háborgatták. — Így történt hogy csak is egyet-
len egyszer még pedig véletlenül — láttam ama ké

Nagy István választási elnöknek, a polgármesteri hivatalban írásosan lesz benyújtható, s az ajánlatról, az illető kívánataira tértíveny fog adadni.

Kelt a szentesi követválasztó-kerület központi választmányának 1875. évi június hó 4-én tartott üléséből.

Szakál Mihály,
közponyi v. jegyző.

Kristó Nagy István,
közponyi v. elnök.

Ezen lap 22-ik számában közzé tett értesítés szerint, a helybeli ág. ev. iskola növendékeinek közzvizsgálata, igen szép számú hallgatóság jelenlétében, a kitűzött napon megtartott. Azon alkalommal t. Dózsa Béla helybeli egyik gyógyszerész ur alulirothoz néhány sor kíséretében 4 drb. ezüst buszast küldött oly czébből, hogy azt egyenlő arányban ajándékol — két legszorgalmasabb tanítványomnak adjam át; az emlékjé ajándék: Harsányi János és Kunos Zsuzsanna 4-ik osztálybeli tanulóknak ítéltetett s adatott át. — A nemes keblű tanúgy barát, ki a nevelésügy iránti érdeklődésének ily követésre méltó szép jelét adta — fogadjon legmélyebb köszönetemet.

Szentes, június 4-én 1875.

Macsikásy Sámuel, tanító.

Helyi és vegyes hírek.

* A földadó-becselő városi bizottság elnökét megválasztva volt Albertényi Antal ur, továbbá Csúcs János bizottsági tag ur e tisztükről lemondván, — e hét folyamában tartott városi közgyűlésen a mondott bizottság elnökévé Purjesz Náthán mérnök ur, bizottsági taggá pedig Rába Dénes ur lett megválasztva. Kétszer örömlőnk kell kitejenzünk e szerencsés választás felé; először: mert ismert tisztja, szilárd jellemű és szakfőriakat tisztelt meg azzal a közbizalom; másodsor: mert e választás — annyi rágalommal szemben — újabb bizonyítéka annak, hogy a helybeli 48-as és függetlenség pártiak nem szoktak épenséggel mindent párt-szempontból cselekedni; épen az ő részükről jött a nevezett t. uraknak ajánlatása; még pedig akkor, midőn mások csak ugyan a párt-szempontból kívántak választani.

* Ugyan e gyűlésen a városi földadó-becselő bizottság napdíjai 1 frt. 50 kban lettek megállapítva. — Szomorú, midőn a közbizalom férfait, kiktől várjuk és megköveteljük, hogy teljes önodaadással, szorgalommal óvják meg mind a város, mind az egyesek érdekeit, s ha kell bátor szót is emelni merészkedjenek; — rosszszabul díjazzuk, mint például egy kőmives segédet. — A sokféle rágalommal szemben itt is meg kell jegyeznünk, hogy több a 48-as és függetlenségi párthoz tartozó képviselő napi 2 frtot hozott javaslatba, míg mások 1 frtot, vagyis a sok évig tartó adóalap megállapításánál naphosszat működőknek épen annyit, mennyit (mint a közgyűlésen többen igen helyesen megjegyezték) azon küldöttek is kapnak, kik a tehén csorda számára bikát mennek kiszemelni.

— Csongrád megye bizottsága f. június hó 7-én rendkívüli közgyűlést tart, melynek főtárgyát az országgyűlést aug. 28-ára egybehívó királyi levélnek felolvasása, s az országgyűlési képviselők megválasztására vonatkozó intézkedések képezendik.

— Több hét óta nem léteznek városunkban apró bankók, — nagy kinnal és sok utánjárással lehet egyegy ötven vagy száz forintost felváltani; sőt nagyon

pet, melyet zöld függöny takart. Arczkép volt, nőt ábrázolt, annyi szendesség annyi kedvesség, de egyáltalán annyi önodadás és fájdalom kifejezése volt vonásaiban; hogy hangosan kérdém: „mi bánatod van, kedves? — szólj! tán segíthetek!” — Magam is megrendültem akkor ez általam kezdett kísérteties párbeszéd; azóta kegyeletes tisztelettel viseltem e kép iránt. Gyámtyám soha sem beszélt e képről, egyszer kérdém tőle, kit ábrázol az; nem felelt kérdésemre. Fáj dalmas emléket kelthet szívemben, nem is tudakoztam tovább. — A családhhoz nem tartozott e nő; mert Sen era néne, nem mulasztotta el megösmertetni velem az őseit, s követelte, hogy az imádat bizonyos nevével viseltessem azoknak arczképei iránt.

Most volt elég időm és alkalom, hogy e képet közelebbről megvizsgáljam.

Ugyanazt a szelid tekintetet vetette felém mint első alkalommal, csak hogy most, midőn hosszasan szemléltem úgy rémlett mintha szívélyesebben részvételtyesebben pillantana reám. E nő alig lehetett húsz éves, vonásain még is a hosszú bűnnek agg kora ült. — Soká nagyon soká néztem, végre akaratlanul felsohajtott: „élsz e még? — vagy meghaltál e már?” — „Meghaltam” hangzott fel tompán filemben; — megborzadtam — mintha csak a halott szólalt volna meg ott a ravatalon. — Megfordultam, meredten mozdulatlan feküdt az ott; — reá nézve „élet” „halál” jelentőség nélkül való szavak voltak. — Leeresztettem a képet takaró függönyt, elővettem olvasómat, s újra letültem a holt tetem mellé.

Meglehet kevéssel ezután elszenderedtem s álmodtam, de még is úgy gondolom ébren voltam s valósággal megtörtént a mi következett.

Az ajtó megnyílt Emma lépett be fehér hálós öltönyében, kezében gyertyát tartott, halvány volt, látóhatólag remegett.

(Folyt. köv.)

sokszor megtörténik, hogy egy öt forintost a város valamennyi pénztáránál nem lehet felaprózni. — Felhívjuk a m. kir. adóhivatal figyelmét e körülményre. — (gondoljuk, hogy a fenakadást maga részéről is tapasztalhatta) — s a közönség érdekében kérjük, hogy néhány ezer fontnyi egyes bankót hozatni mielőbb sziveskedjék.

— Városunknak a színészet pártolásáról ösmert közönségére szép napok következtek. Szatupa Andor szegedi igazgató számos tagokból álló társulatával — mint ez lapunkban már jelezve volt — körünkbe érkezett, s június 4-én meg is kezdte az előadásokat, az újból átalakított s nagyobbított színpadon. A jó hírnök örvendő társulat több tagja benutatta magát „Bánk bán”-ban, a magyar színirodalom ez igen jeles darabjában, és a mennyiben ez első szép kerekdedséggel eljátszott előadásból következett lehet, hisszük, hogy e társulathoz kötött szép remények valószínű is fognak. Tóth, mint Petur bán és Balla a czím szerepben mindjárt az első este megnyerték a közönség tetszését és tapsait. Szombaton június 5-én „A háromcsőrű kacska” czimű operette adatott elő. Vasárnap június 6-án előadásra kerül „A Falu rossza” száz arany jutalmú nyert legújabb népszimű, mely nemcsak Budapesten, hanem hazánk más vidéki városai-ban is nagy tetszésben részesült; — sőt azonfelül az összes sajtó osztatlan dicséretét nyerve legújában már „Der Dorflump” czim alatt Sturm Albert által németre is fordítottat a bécsi színpadok számára. Kedden a 18 előadásra nyitott bérlet kezdődik „Tiszteletes ur keszervei” czimű vígjátékkal. Szerdán „szép Galethea” operette. Csütörtökön „Essex” dráma. Szombaton „Angot” új nagy operette fog előadni. E válogatott műsor, hisszük, elég vonzerőt fog gyakorolni közönségünkre, és így reméljük, hogy ez a mostani pénzünk és nehéz idők daczára részvételt és pártfogást nem fogja megvonni az áldozatra kész színiigazgatótól, és annak — mint tapasztaljuk — válogatott tagokból álló társulatától.

— A körünkbe érkezett színtársulat egy tisztelt tagjának élete vesélyben forgott e napokban; ugyan is a főpiarézterén áthaladván, egy kocsi után köve volt fiastehón köntélét elszakítva feléje rohant és földre lökte, csak a gondviselés s egy segélyre sietett izraelita örzte meg vendégünket, hogy a dühödt barom szarvával át nem döfte. Méltó megbotránkozást szült, hogy a piaci ácsorgók a vesély láttára embertelen kacajra fakadtak. — Mint halljuk a rendőrség részéről ama gondatlan kocsis megdorgáltatott; — de nem tartjuk ezt elégséges büntetésnek, a közbiztonság ellen vétőket hathatósan kellene figyelmeztetni, már csak azért, mert alig néhány hete hasonló eset adta elő magát, midőn a piacz közepén szalasztá el megvizsgálásra vezetett marháját egy meszaros a járókelő aszszonyok a gyermekek nem csekély rémületére.

— A földadó kataszteri munkálatok végrehajtására a szegedi kerület szegedi becselőjársába becselő biztosul kineveztetett: Szemeszky József nyugalmazott kincstári uradalmi gazdatiszt; — a h. m. vásárhelyi becselőjársába: Bába Antal szegedi birtokos s volt haszonbérlet; a csongrádi becselőjársába (mely jársába Szentes is tartozik) Csúry József volt kataszteri becselőbiztos.

— E hó 1-én Horváth Lászlónak 13 éves szolgálgyermekét Musa Imrét egy csikó, — midőn a gyermek vele ingerkedni — úgy megrugta, hogy néhány óra mulva meg is halt. — Miután a hallás semmi erőszaknak vagy önvédelmi jeleknek nyoma sem nem találtatott a főkapitány a hulla felboncolását rendelte el, a mikor kitűnt, hogy a rugás a szerencsétlen gyermek lépét zúzza össze, minek folytán belső elvérzés okozta annak halálát.

— E hó 2-án éjjeli 10—11 óra közt két egyén haza felé menve semmi rosszat nem gyanító s velük együtt mulatott harmadik társukat, régiebb idők óta táplált bosszúból, egy vízzel, sárral telt árokba akarta fojtani. — Váratlan segély érkezett. A tettesek egyike el van fogva s várja büntetését. Hogy merényletet szándékoztak elkövetni gyanítható abból, mert a megtámadottnak pénztárczáját, melyben 5 frt. volt, elulajdonították.

— Egy pár éjjeli esendhaborító, ki a rendőrség által fogságra lett itélve, büntetését — 24 órát — 5 frjával megváltván, ez összegecskével volt kénytelen szaporítani a szegények pénztárát. Dicsérjűk rendőrségünket, mely a fiatalaink közt elharapódzó „bon vivant”-ságot képek figyelemmel kísérve, alkalmat nyújtott nekik, hogy ha megfeledeztek magukról, emlékezzenek meg a szűkölködőkről.

— F. évi május 15-ére, tavaszi hadgyakorlatok végett, Szegedre behíva volt 46-ik gy. soredred katonái közül sokan, — t. i. kik pontosan jelentkeztek — a napokban már haza érkeztek; néhány nap mulva a többi is haza fog bocsájtatni

* Már ezután ne is panaszkodjunk! Zaránd megye május 24-én tartott közgyűlésén a földadó kataszteri munkálatoknál működendő megyei bizottság volt megválasztandó. Hősler Nándor főispán ur elnöklete alatt össze is ülték a kandidáló urak; a kik választott kandidálók voltak, a fennemlített bizottság elnökségére három egyént kívántak ajánlani, kijelölni; de a főispánilag kinevezett kandidálók makacsul vitatták, hogy egy nél többet nem hoznak javaslatba. A szavazatok száma egyenlő lévén, a főispán ur bölcs véleményével az utóbbiak véleményéhez csatlakozott, és így az elnökségre csakugyan egyetlen egyénen jelöltetett ki R. F. ügyvéd ur személyében. . . Mennyivel alkotmányosabban megy az ilyen dolog mi nálunk!!! például! mikor Csongrád megye választotta a kataszteri bizottságot — a szentesi becselő aljárás számára három rendes bizottsági tag és 3 póttag volt választandó. — Ezen összes hat hely betöltésére — bár

a kandidáló urak némelyike 3x6=18-at ohajtott kijelölteni; még is az összes hat helyre 9 mond kijelölve egyén lett kijelölve! Lám mily szép! — és horrendum! még is találkoztak, kik a közgyűlésen kérelmezni merték, hogy minden egyes helyre legalább csak kettő kandidáltassék! — oh! oh! azok az örökké zavargó petroleuerek!!

* Hont megye legutóbbi közgyűlésében azt határozta, hogy azon megyebizottsági tagokat, kik egész éven át egy gyűlésben sem vesznek részt, 25-től 100 frtig terjedő pénzbírsággal sújtandja. — Gömör megye pedig Hont példáját követve elhatározta, hogy a közgyűléseken részt nem vevő megyei bizottsági tagokat kötelességeik pontos teljesítésére szólítja fel, mit ha elmulasztanának, a bizottsági tagok névsorából kitorúlnak, s helyökbe mások választanak. — Ha a mi megyénk is követné az előbb nevezett példáját, büntetési pénzekben szép összegecske folyna be, vagy pedig nagyon sokan volnának kitorúlnók.

* Mennyibe került a mult országgyűlés? E kérdésre egy budapesti német lap a következőképp felel: „Az 1872. évben, melynek őszén kezdődött az országgyűlés, a költségek 554,086 forintot tettek; 1873. évben 1201,651; 1874. évben 905,173; és az idén 603,448 forintot. — Ennélfogva a mult országgyűlés 3.264.358 forintba került, minden egyes ülés pedig — a förendieket is beleszámítva — átlag 5818, minden egyes hozott törvény 21,518 frtba.” — Erre azután így bölcselekszik ama lap: „Ha Simonyi Ernő jó kedvében hosszú beszédet tartott, azt az állam mintegy 3 ezer forintra fizette meg, — Csiky vagy Lázár szónoklatai 1000—1500 forintba kerültek stb. — Azt nem számított ki a sógor, hogy például a keleti vasutat ajánló s védelmező beszédek és hasonlók hány millióba kerültek? — sem azt, hogy mi minden, mennyibe nem került volna! ha Simonyi Ernő és mások nem beszélnék!”

— A „Közlekedés” posta-, távirat- és vasuti szaklapra hívjuk fel az illető szakfőriak figyelmét, mely mint ilyen, egyedüli szaklap, s megérdemli a tömeges pártolást, a mennyiben nyelvünk érdekében, az elterjedt germanisatio ellenében erőlyesen küzd. Legközelebbi számában egy vezércikket közöl: „A hivatalnokok állása a sajtóhoz” czim alatt, melyet egy határozottságra, valamint az abban kifejtett nézeteket illetőleg, teljesen oszthatunk. — Továbbá egy cikket hoz, melyre a hazai kisebb városok figyelmét hívjuk fel, a hol már tűzoltók vannak, avagy felállítatni szándékoznak; e cikkben tárgyilagosan van elmondva: miként lehet kisebb városokban tűzjelző távirókat legcélszerűbb módon alkalmazni? — Végül olvastunk több jó vasuti szakcikket, mint: „A közlekedésügy hazánkban és más államokban”; „A vasutak csoportosítása” stb. E dus tartalmú lap megjelenik hetenkint egyszer: esütörtökön; kellő pártolás mellett hetenkint kétszer. Előfizetési ára egész évre 7 forint, negyed évre 1 frt. 75 kr., s mint külön kedvezmény a posta-, távirat- és vasuti tarifa fog mellékelteni. Az előfizetési pótlék a szerkesztő: Balás Sándorhoz Budapest, VIII. ker. prater-utca 9. sz. a. intézendők.

— A „Szentesi takarékpénztár” üzlet kimutatása 1875. év május havában. Tartozik: Mult havi készpénz maradvány 12529 frt. 27 kr. Betétekből 9400 frt. 04 kr. Visszleszámitolásból 51200 frt. Elhelyezésből 5305 frt. 75 kr. Betét kamattérítésből 1 frt. 88 kr. Előlegezési kamatokból 490 frt. 46 kr. Leszámitolási kamatokból 2445 frt. 23 kr. Késedelmi kamatokból 10 frt. 20 kr. Előlegezési visszafizetésekkel 955 frt. Leszámitolási visszafizetésekkel 13629 frt. Könyvecske díjakból 3 frt. 50 kr. Kezelési díjakból 587 frt. 26 kr. Orzási díjakból 1 frt. 18 kr. Részv. átiratási díjakból 2 frt. Váltó igtatási díjakból 26 frt. 72 kr. Pénzbevéltási díjakból 2 frt. 15 kr. Állam illetékből 2 frt. 24 kr. Összesen 96591 frt. 38 kr. Követel: Előlegezésre (zálogokra) 1448 frt. Leszámitolásra (váltókra) 23017 frt. 25 kr. Betétek visszafizetései 11200 frt. 79 kr. Betétek után kifizetett kamatokra 108 frt. 46 kr. Kamattérítésül 12 frt. 39 kr. Visszleszámitolásnak 36239 46 kr. Visszlesz. kamat, díj- és költségekben 1103 frt. 66 kr. Elhelyezésben 2500 frt. Tiszti és szolgafizetésre 264 frt. 99 kr. Folyó költségekre 81 frt. 52 kr. Adóba 400 frt. Osztalékul 1874-ik évre 50 frt. Állam illetékre Tartozási egyenleg 20159 frt. 72 kr. Összesen 96591 38 kr. Szentes 1875. május hó 31. Hönigh János, könyvvezető.

— A tolvajok rangfokozatát teszi közzé egy amerikai lap, mely szerint az, ki egy milliót lop, csak spekuláns; ki egy fél milliót lop, az ügyes számító; ki százezer forintot, az táglelkűismeretű ember; ki ötvenezer forintot, az már tolvaj; és ki egy pár csizmát, vagy nadrágot, vagy egy cipőt lop, az már egy dologházbba vagy akasztófára való ember. — Ilyen bölcs classiphicatioért Amerikába sem kell fáradni, itthon nálunk is így itél a világ.

— Az első magyar kártya-gyár mult napokban tartotta évi rendes közgyűlését, az üzleti jelentés szeriut az elmúlt évben 24089 frtal kevesebbet árusított el, mint az előző évben; azonban így is eladott 191324 frt. áru kártyát; — ezekért kártya bélyegdíjjal 77009 frt. 50 krt. fizetett. — Most azt szeretnők tudni mennyi pénz lett csak egy kártya-gyár civilisatiot terjesztő képecskéin elpocsékolva széles Magyarországon!

A városi híresztelő könyvből, június 6.

Nagy Józsefnek a rom. cath. templom melletti házábanál egy alkalmas lakás van haszonbérbe kiadó. Bövebb értesítést ad: Marschall Endre rom. cath. tanító.

Virágos Tóth Lajos külső ecseri 48 hold földje épületekkel együtt eladó.

Pásztai Mihály úrgerosri 357. sz. felportás háza eladó. Patai-Sz. Sándor tanyáján dohány plánta van eladó.

Székely Tóth Istvánnak mucoiháti 6 hold földje eladó. II. tized, 156. sz.
 Vida Szűcs Ferencnek kajányi 1/4 tanya földje a rajta lévő épületekkel eladó.
 Juhász János lapistói 106 hold tanyaföldje egészben vagy 14 holdas részletekben eladó, értekezhetni I. tized, 187. számú háznál.
 Kámvási Tóth János II. tized, 422. számú háza, mucoiháti 6 hold földje eladó.
 Soós Istvánnak Piponyahalom mellett lévő 1 hold kaszáló földje eladó.
 Balog Mihálynak alsóréti egy részlet buzavetése földje eladandó.
 A rom. cath. egyháztanács figyelmezteti az egy-

bázi adóval hátralékban lévőket, hogy f. évi július hó 1-éig tartozásaikat befizessék, mert különben végrehajtás után fog rajtuk behajtani.
 Biró József II. tized, 81. számú háznál 7 öles épeletének teteje és fája eladók.
 Pokománczi Ferencnek a Tehenesben 11 részlet ártéren termelt kaszálója eladó, értekezhetni vele a városi irodában.
 Pataki Mátyásnak a Vekerzugban két fertály földje eladó.
 A gőzhajózási igazgatóság 154. sz. a. volt házána nádfedele eladó, — értekezhetni Tarnóczy Mihály ácsossal, Kisvölgy utca 472. sz. a.
 Török János mérnök-féle házban, külön lakás:

mely két szoba, konyha, padlás és tűzrevalós helyből áll, — továbbá ugyanott a felső épületben egy külön bejárással ellátott padolt szoba, mely magános uri ember lakásul alkalmas, kiadó; — értekezni lehet Zoó János rajztanárral, Kiss Zsigmond ügyvéd kurcaszori házána hátsó udvarán levő lakásán.
 Felbivatnak azon tanyai lakosok, kik városi képviselő választási joggal bírnak, hogy szavazatlapjaikat a városi lovas hadnagyoktól átvegyék.
 Kristó Nagy Pál értesíti a felsőréti ártéri birtokosokat, f. hó 6-án délután 2 órára saját házána jelenjenek meg tőkegazda választásra és csősz fogadás végett, ugyancsak azok is, a kik a csőzséget elvállalni akarják, jelenjenek meg a mondott időben.

H I R D E T É S E K.

Szikkvíz csak 6 kr. üvegenként!

Szikkvíz

gyáram ismét megkezdette ez idényre működését és naponta friss tölteményt

csak 6 krért üvegenként!

szolgálók. — Ezen tündő italt a fogyasztó közönségnek tisztelettel ajánlom,

Lázár Dávid,
 8—25 I. t. Zöldfa-utca 279. sz.

Szikkvíz csak 6 kr. üvegenként!

Deszkákat és épületsfákat

az új fa megérkezéssel, mint minden évben, úgy ezen alkalommal is, mustráltunk ki. — Ezen felette jutányos árukat a szükségellő közönségnek midőn ajánljuk, egyszerűsmindelemeljük: hogy üzletünk mindennemű és jóminőségű árucikkei, u. m.: **deszka, épületfa, zsin-dely és lécz** stb. az idő viszonyokhoz mért **legjutányosabb árakon** mindenkor kaphatók.

Lázár és Sonnenfeld,
 gőzmalom- és fűrészgép tulajdonosok.

Ezen most jelent meg, magyar fordítása a hírneves igen tanulságos könyvnek:

az önmegóvás,
 tanácsadó minden korbéli férfiaknak, Laurentiustól. Borítékba lepecsételve.
 Számtalanszor bebizonyított segély és orvoslása (26 éves tapasztalás folytán) a

gyöngeségi

Állapotoknak a finemző tagokban, ideges bajokban stb. mint a **rongáló énfertőzés és faji kicsapongások** következményeinek. — Minden könyvtárnál, jelesül Kókai Lajosnál, Károly utcában. Ára 2 fr. 30 kr.

A t. közönség óvatik bizonyos utánaosztól és majmolásoktól e könyv-remre néve, melyek a közönség elámitása tekintetéből még hirdeteményem szászorintu leírásáig is terjednek. Azért figyeljen mindenki arra, hogy könyvem eredeti 35-ik kiadását **Laurentiustól** kaphassa, mely egy 8-át réti 208 lapos kötetet képez **60 bonoztani ábrával** aczélba metszve és a szerző névbélyegével van pecsételve 7—20 Laurentius tanár.

Fürdői jelentés.

Alólirott van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy az általam kibérelt gőzfürdőben ezental **kádas- és zuhany fürdő** minden nap kapható. Gőzfürdő férfiak számára hetenkint kétszer, u. m.: szerdán és szombaton; a nők részére kedden tartatik.

A legpontosabb szolgálatról gondoskodom; miért is a n. é. közönség szives pártfogásáért esedezem.

Szentes 1875. május 21.

Purjesz Náthán, fürdő bérlő.

Arverési hirdetemény.

Alulirott kiküldött bir. végrehajtó által ezenel közhírré tétetk, hogy a szentesi kir. járás-biroság, mint telekkönyvi hatóságnak 1461 számú végzése folytán, — minthogy Piti István, és Piti Miklósné, mint a Piti Antal tulajdoná-hoz tartozott ingatlanok legtöbbet igérő meg-vevői, vételári tartozásaikat az 1873. sz. végzéssel megállapított árverési feltételek 8-ik pontja ellenére is mind ez ideig le nem fizették, a jelzá-logos hitelezőknek az árverés újabb elrendelése iránti kérelmekre

Piti István által megvett 1403. r. sz. ház.
 Piti Miklósné, Tóth Francziska által meg-vett 12042 12042 12042 és 12042 r. sz. ingatlanok neve-zettek kárára és veszélyére újabban el fognak árvereztetni következő feltételek mellett:

1. kikiáltási ár az 1875. sz. végzésben kitett becsár,
2. venni szándékozók tartoznak a becsár-nak 10%-toliát előlegesen a kiküldött végrehajtó kezeihez letenni,
3. tartozik vevő a vételár 1/4-ed részét a becsár 10%-toliájának, mint bánatpénznek le-számításával 30 nap alatt; másik 1/4-ét 6 hónap, harmadik 1/4-ét 9 hónap, negyedik és utolsó 1/4-ét egy év alatt, mindenkor az árveréstől szá-mított 6% kamataival együtt lefizetni,
4. az árverésen vett birtok átíratására vo-natkozó költséget és százalékat vevő viselendő,
5. a megnevezett fekvőségek vevőknek azon-anal tetteles bittokukba bocsáttatnak, azonban a telekkönyvi átíratás csak a a vételár teljes lefi-zetésének igazolásával fog megengedtetni,
6. a fizetési határidők pontos meg nem tar-tása esetében vevő kárára új árverés fog ki-tűzetni,
7. az árverés határnapjául 1875. évi július 1-ső napjának d. e. 9 órája a szentesi kir. jbi-róság hivatalos helyiségében kifizetik.

Kelt Szentesen 1875. máj. 26.
 Onody Károly, bir. végrehajtó.

Pályázat

mértékhitelítő biztosi és hivatal-szolgai állomásokra.

Csongrádmegye területén két mértékhitel-ítő hivatal állittatván fel, székhelylyel Szentes és Csongrád városokban, az ezen hivataloknál alkalmazandó mértékhitelítő biztosi és hivatal-szolgai állomásokra ezennel pályázat nyittatik; pályázati határidőül f. 1875-ik évi június hó 20-ika tűzetvén ki; s a biztosi állomás évi fi-zetése 800 frt., a hivatal-szolgáé 250 frtban álla-pittatván meg.

A biztositási állomásokra pályázók tartoz-nak igazolni, hogy a méterrendszer szerint min-dennemű súlyokat, mértékeket és mérőkészülé-keket elméletileg és gyakorlatilag ösmerik, azok-nak előforduló eseteknél alkalmazását értik; tar-

toznak továbbá évi 800 frt. fizetésöknek meg-felelő biztositéki óvadékat (cautio) letenni, ilie-tőleg kimutatni. A pályázati kérvények f. évi ju-nius hó 20-ig mint záros határidőig Csongrád-megye t. alispánjához, a szükséges okmányok-kal felszerelten intézendők.

Kelt Csongrádmegyének 1875-ik évi május hó 11-én s folytatólag több napon át tartott ren-des közgyűléséből.

A főjegyzői hivatal.

Lakváltoztatás.

Rácz Jánosné okleveles bába értesíti a t. cz. közönséget, hogy lakását a vásártér, **Somodi István-féle korosma melletti zug** 541. számú házába tette át.

A szentesi reform. egyház a felsőpárti belső leány-iskolánál egy új tan-terem építését határozván el, ennek folytán felhivatnak a vállalkozni kívánók, hogy erre vonatkozó ajánlataikat, 10%-toli bánatpénzzel ellátva, a gondnoki hi-vatalhoz f. évi június hó 10-én d. e. 9 óráig adják be.

A feltételek, a méretek kimutatása, valamint a tervrajz, a gondnoki hi-vatalnál azon ideig is megtekinthetők.

A szentesi reform. egyház temetőiben lévő füvek f. évi június hó 7-én d. e. 9 órakor a helyszínen nyilvános árverésen — azonnali készpénz fizetés mellett — el fognak adatni; felhivatnak a venni szándékozók, hogy a mondott időben az árverés helyén jelenjenek meg. — Az árverés a közép, 6-temetőben veszi kezdetét.

A gondnoki hivatal.